

Dr.L.Offerhaus, internist^{NP}
Koedijklaan 1a
1406 KW Bussum

Tel. 035-692 03 88. Fax 035-692 32 77
E-mail: OFFERHAUSL@EURONET.NL

File ref: WPWINX6/WPDATA85a/GNR

datum in	17/5/2013
voignr.	13868
archiefr.	1 02 39
behand.	Fud
kopie	Fud ME P4
info	Evo Bussum

Bussum, 15 mei 2013

Mevr.Mr.F.van Diepen-Oost
Voorzitter, Klankbordgroep
Goois Natuurreservaat
Nieuwe Meentweg
1217 DZ Hilversum

cc: Dhr.Poul Hulsink, GNR

Betreft: Beleid mountainbikers

Zeer Geachte Mevrouw van Diepen,

Ik zou het zeer op prijs stellen als U het aangekondigde gedoogbeleid voor mountainbikers op de terreinen van het GNR op Uw klankbordgroep nog eens ter discussie zoudt willen stellen. De notitie in het online mededelingenblad moet als zeer teleurstellend worden beschouwd; de beschuldigende vinger lijkt eerder te zijn uitgestoken naar de tegenstanders dan naar de wielrijders.

Men zou waardering voor het standpunt kunnen hebben, als was uitgelegd, dat het GNR door gebrek aan middelen en financiën geen mogelijkheden zou zien om tot een effectief toezicht te komen. Vermoedelijk is dat ook zo, maar dan is niet goed te verklaren waarom een dergelijk gedoogbeleid ook niet van toepassing zou kunnen zijn voor hondenbezitters en ruiters. Daar gelden wel strenge regels, en bij het niet opvolgen van die regels kan de boswachter aanhouden en bekeuren.

Berijders van mountainbikes komen niet op de voetpaden van het GNR rijden omdat er zulke mooie bloemen zijn, of de vogels zo mooi zingen. Het gaat alleen om de fysieke prikkels die uitgaan van het rijden op een liefst niet voor dit doel geschikt gemaakt ruig parcours; de coulissen doen niet ter zake. Als aan de voorwaarden zijn voldaan kan een dergelijk parcours overal worden aangelegd, waar andere gebruikers er geen hinder van ondervinden. De gebruikers zijn per definitie geen natuurliefhebbers, maar beoefenaars van een zware eenzijdige krachtsport. Snelheden van 40 km/uur (verboden voor snorfietzers) worden gemakkelijk bereikt, en deze fietsen worden niet af-fabriek met een bel uitgerust. Daarbij komt dat gedurende natte seizoenen sommige paden dusdanig vernield worden, dat het voor de doelgroep (wandelaars) geen plezier meer is om er over te lopen.

Ik heb dit probleem enkele jaren geleden al in Uw groep ter sprake gebracht, nadat mijn poging om in het hart van het Spandersbos een jonge moeder met kleine kinderen

bijtijds de berm van een smal kronkelend voetpaadje in te duwen, door de aanvoerder van een konvooi mountainbikers becommentarieerd werd met de woorden: "Rot op, ouwe lul".

Ik vrees, dat de goedbedoelde poging om de beoefenaars van deze sport tot een gedragsverbetering te bewegen door middel van een gedrukte code niet het gewenste resultaat zal hebben, zeker nu door het aangepaste beleid van het GNR de deur eerder verder wordt opengezet dan gesloten. Ik neem aan, dat deze briefjes niet bij de ingang van de GNR-terreinen worden uitgedeeld, zodat het niet-georganiseerde deel van de mountainbikers geen kennis van de inhoud zal nemen. De analogie met het hasjbeleid dringt zich op, en het gebruik van de term "gedogen" is daarom minder gelukkig.

De meest geschikte oplossing blijft m.i. om door de terreinen een vast mountainbike-parcours aan te leggen exclusief voor deze sportliefhebbers. Paarden kunnen van de voetpaden geweerd worden, dus ook mountainbikers.

Ik zie Uw reactie met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groeten,

Dr.L.Offerhaus